

Diplomová práce

Autorka: **Karla Nováková**

Název: **Uzdravující moc Krista v nás**

Termín obhajoby: červen 2010

Oponentský posudek:

V úvodu autorka představuje cíl práce i její strukturu (a snad i trochu metodu). Cílem práce je dle autorky „prozkoumat jak my křesťané vstupujeme do Boží přítomnosti a ... zjistit dopad této nové skutečnosti pro náš život“. Dalším cílem je srovnání dvou teologických přístupů – Payenové a Cantalamessy.

Text úvodu je ale po mém soudu přetížen úvahami vysvětlujícími teologii Payenové a snad i teologickými úvahami autorky samotné.

Již v úvodu se objevuje **familiární nezvyklá podivuhodnost** která se pak táhne i dalším textem a o které se domnívám, že je nevhodná – totiž časté označování srovnávaných teologů pouze křestními jmény.

Struktura práce – v obsahu poznávám části věnované L. Payneové avšak nikoliv R.

Cantalamessovi – vzhledem k tomu, že autorka chce díla obou porovnávat tak bych to očekával.

Hned v úvodu mě napadají otázky – proč autorka označuje tuto skutečnost (život v Boží přítomnosti) za novou, respektive v čem je její novost – vždyť tuto myšlenku nachází již v biblických textech.

Dále by mě zajímalo, na základě čeho tvrdí, že vztah s Kristem je **jedinou oporou života** srovnávaných teologů? LP neznám ale o RC bych dovedl ukázat, že při vědomí klíčivosti vztahu s Kristem umí jako opory (třebas sekundárně, v návaznosti) užívat i jiné vztahy.

První kapitulu autorka nazývá „Starozákonní pohled na Boží přítomnost v nás“. V textu jsou ovšem uváděny různé SZ citáty jejichž logiku jsem nepostřehl, povytrhávané z kontextu. Spíše než systematická práce s biblickým textem je za kapitolou vidět konotační, asociační myšlení, respektive biblisty často odsuzovaný přístup – mám **myšlenku a tak ji dokazují** vytrhanými citáty, které se mi k ní hodí; biblický přístup bývá opačný – snaha po pochopení daného textu. Autorka při práci s citáty nepoužívá takřka žádné komentáře (pouze sporadicky dva slovníky). Podivuhodné je (snad na emoce působící) vršení řady adjektiv za sebou, které je vlastní snad více kazatelskému žánru než magisterské práci (lidské srdce je „nejúskočnější ze všeho a nevyléčitelné, je zarputilé a nešlechtné, lstivé, vysokomyslné, neobřezané, zlé, pyšné a smilné“; postoj srdce začíná „zlomením, zkroušením, obřezáním“; člověk je „ponížený, zdeptaná, zemdlený, utištěný, zraněný, pokořený a ztrápený, volající k Hospodinu o pomoc“). Uvedené řetězce se nachází v jednom odstavci.

Druhá kapitola je nazvána „Duchovní uzdravení v evangeliích“. Dle mého soudu je zde s biblí nakládáno obdobně – postrádám rozbor určitého textu, autorka chce patrně sdělit, že víra jako Boží dar nás uschopňuje Boha poznávat. Toto poznávání nazývá uzdravením, i jinými metaforami. Třetí kapitola tematizuje pneumatologii, je založena na listech sv. Pavla.

K tomu je připojena podkapitola „srdce“ – není mi zcela jasné proč zrovna tento biblický pojem autorka pojednává zvlášť.

Autorka pak na s.21/22 shrnuje předchozí text, dle mého soudu by tyto dvě stránky předchozí text pro potřeby této práce mohly zcela nahradit. Domnívám se, že zde je vše podstatné a předchozí kapitoly nemají větší argumentační ani myšlenkovou sílu, srozumitelné se mi zdají spíše méně.

V dalším textu autorka slibuje porovnání „dvou myšlenkových světů“ LP a RC. Neuvádí proč si vybrala zrovna tyto dva autory. Napadá mě, že z katolické strany by pojetí LP byl možná

blíže Michael Marsch (možná Jozef Augustin), zaměřený také na uzdravení „nejen duchovní ale i psychologické“ čímž autorka charakterizuje LP.

Autorka poukazuje na filozofické zakotvení LP, není mi jasné, zda je to její vlastní úvaha, či je převzatá. Ze souvislosti mi ale uniká poslední odstavec věnovaný kříži.

V kapitole 2.2 konečně autorka přichází ke komparaci LP a RC ale úvodním odstavci kapitoly to neuvádí, ač by se to očekávalo. Text který kapitolu uvádí čtenáře spíše zmate (nepodařilo se mi objevit jeho logiku). V následných podbodech pak autorka uvádí jak se k daným tématům staví LP a RC – z metodologického hlediska postrádám však jakoukoliv zmínku o tom, proč si vybrala zrovna uvedená témata! Poslední téma – vůle je pojednáno pouze v pojetí LP (proč?), pojednání končí tím, že LP zachytila jakýsi projev víry na pozorování života a díla vyjmenovaných 4 osobností a dalších – a my si ukážeme jak se Boží přítomnost u jednotlivých velikánů projevovala...Autorka nepojednala téma vůle jako předešlá témata, končí postřehem žití boží přítomnosti u několika osobností – pokračuje ukázkou žití Boží přítomnosti na příkladu Matky Terezy. To ale vůbec nesouvisí se srovnáváním teologických pojetí LP a RC. Považuji to **za odchýlení se od tématu a hrubou chybu metodologickou.**

Další medailónek věnovaný Oswaldu Chambersovi aspoň uvádí vztah LP k jeho dílu. Autorka pak ovšem uvádí „na díle OCh se mi velice líbí...“ – čili od srovnání či aspoň interpretace LP přechází v následujícím textu k výpiskům z jeho díla kde kritérium výběru není vztah k LP ale autorčina záliba – což je zase jiné téma! Medailonek bratra Vavřince opět vztah k tématu neuvádí. Na stejné nadpisové úrovni následuje téma „Život pod vedením Ducha svatého“ – souvislost mi uniká, nicméně téma je pojednáno opět jako materiál pro komparaci – pojetí LP a RC. Podobně je tomu u dalších témat – jsou pojednávána v pojetí obou autorů – i když patrně do nestejně hloubky – a otázkou je zda porovnávání není jen otázkou vytržených citátů. Kapitoly 251 až 253 přinášejí opět pojetí pouze LP, následující jsou doplněny odkazy na RC. Poté následuje překvapivě závěr. Očekával bych nějaké shrnutí, pojednání **k čemu autorka svou komparaci došla!!!**

Pokud v závěru uvádím že v biblické části zjistila určité skutečnosti o našem vztahu k Bohu, domnívám se, že takovýto závěr je sporný či mylný. Na základě přečteného se domnívám, že autorka tyto skutečnosti nezjistila, že je předpokládala a pouze je (snad) doložila či k nim našla biblické odkazy. **Za naprosto nepřijatelné** považuji kopírované (nikoliv parafrázované!!) dlouhé partie textu opakované v závěru (celá strana 85 a půl strany 85 včetně odkazů je zkopírována ze strany 32/33)! Je tomu tak i v dalších případech.

Formální zpracování – dva nedostatky spatřuji v seznamu literatury, přičemž jeden považuji za zásadní, indikující, že autorka nepochopila smysl této součásti práce. Jedná se o **nahodilé řazení použitých publikací.** Autorka tak ztěžuje práci s textem, neb čtenáče – pokud hledá nějaký údaj – nutí aby hledal v celém seznamu a nikoliv podle abecedy. Druhý nedostatek je zpronevěření se pokynům školy, které i ve zkrácené citaci požadují některé údaje -, např. ISBN, název požadují kurzivou a jiné maličkosti.

Ve zpracování „Obsahu“ došlo asi k editačním nesrovnalostem – Kapitola 2.2 nezačíná na s.27 a jednotlivá čísla stránek se při stejné úrovni kapitol liší svým formátem.

Práci bych celkově hodnotil jako vedenou poctivou snahou, angažovaným zájmem (až nadšeností), upřímnou zbožností avšak metodologicky neuchopenou, z hlediska cíle neohraničenou, s řadou dílčích formálních nedostatků.

Bude-li obhajována, ponechávám na autorce jak se jí podaří práci představit a na komisi jak s předloženým textem naloží.

České Budějovice, květen 2010

Alois Křišťan

